

I det følgende betegnes disse som Gruppe A, B og C. Antallet af de fundne Udgaver fordeler sig saaledes indenfor de enkelte Grupper: Til A kan henføres Udgaver af samtlige otte Stykker med Undtagelse af »Aabne Breve om Mandater»; i B mangler Jyske Lov, til Gengæld findes to forskellige Udgaver af Christian III.s og Frederik II.s Recess og af Soretten; i C findes alle Stykkerne repræsenteret, Jyske Lov i to forskellige Udgaver.

Et af de fundamentaleste Skelnemærker mellem de tre Grupper er en Fraktur-Udhævningstype af Kanon-Størrelse, som i samtlige Tryk er anvendt i Titel og Kolofon. Den findes i tre forskellige Former, og hver Gruppe gennemfører konsekvent sin specielle Form. I Fig. 1 er sammenstillet Prøver af denne Types Majuskler; Nr. 1 bruges i Gruppe A og er identisk med den, der er anvendt i de Vingaardske Tryk, Nr. 2 bruges i B og Nr. 3 i C. Iøvrigt er Typematerialet i det væsentlige identisk i alle tre Grupper. Af Ornamenteringsmaterialet er det navnlig de talrige Vignetter, som yder gode Kriterier; Initial- og Røskenerne er dels fælles, dels uden sikkert Særpræg. Fig. 2 viser samme Vignet i tre Varianter, Nr. 1 stammer fra Vingaard, Nr. 2 er anvendt i de fleste af Trykkene i Gruppe A, Nr. 3 er en karakteristisk Eftertegning, som bruges i B. En lignende typisk Eftertegning ses i Fig. 3; Nr. 1 af de her afbildede Vignetter anvendes i Gruppe B, Nr. 2 i C. En i Forordningerne som i Datidens Tryk overhovedet meget brugt Vignetform ses varieret paa tre forskellige Maader i Fig. 4; Nr. 1 stammer fra den Vingaardske Lovsamling, Nr. 2 fra Gruppe A og Nr. 3 fra Gruppe C. Særligt gode Skelnemærker yder enkelte af de hyppigt anvendte Smaavignetter, som bestaar af simple Stregslyngninger. I Fig. 5 er øverst vist en Prøve paa, hvorledes en saadan Stregfigur er efterlignet ved Kalkering, Afbildning Nr. 1 er Normalformen, Nr. 2 en omvendt Kopi; nederst ses en ensartet Stregslyngning aftrykt af to forskellige Klicheer, af hvilke den ene paa Grund af en Fejl ikke giver fuldt Aftryk. Disse fire Vignetslyngninger forekommer overordentlig hyppigt i Lovtrykkene, Nr. 1 og 3 i Gruppe B, Nr. 2 og 4 i Gruppe C, og overalt i denne sidste, hvor den mangelfulde Kliche er anvendt, har den givet samme typiske Aftryk. Alle de her anførte Karakteristika og adskillige andre, som lige saa godt kunde fremhæves, grupperer Trykkene nøjagtigt ens, og tilsammen viser de med al ønskelig Sikkerhed, at dette omfattende Komplex af anonyme Udgaver skyldes tre forskellige Trykkerier, som hvert har sit tydelige Særpræg.

I Aaret 1590 fandtes foruden Mads Vingaards kun ét Bogtrykkeri i København, nemlig Lorentz Benedichts. Ingen af de tre Grupper af Lovtryk kan være trykt hos ham, dertil er Materialet altfor forskelligt. I hvert